

IN DIT NUMMER:

Voorwoord**Leren en leven**

Onderwijs verstrekken, zoals dit in deftig Nederlands luidt, is in onze snelevoluerende maatschappij geen evidentie. Steeds meer kinderen en jongeren hebben via computer, tablet, smartfoon... toegang tot terabytes aan informatie. De school is voor de huidige generatie jongeren zeker niet meer de eerste bron van informatie.

Toegang hebben tot gigantisch veel informatie over een bepaald onderwerp betekent evenwel nog niet dat je het onderwerp beheerst. De rol van de school situeert zich daarom steeds meer op het vlak van leerlingen leren om informatie om te zetten in kennis. Dit betekent o.a. gericht informatie opzoeken, informatie kritisch beoordelen en informatie verwerken. De moderne school dient leerlingen ook te leren hoe ze informatie kunnen gebruiken om problemen op te lossen. Hierbij zien we het begrip 'probleem' ruim. Dit kan slaan op het oplossen van een wiskundig vraagstuk, het schrijven van een tekst in het Frans, het onderzoeken van een economisch verschijnsel, het vergelijken van historische bronnen, het bereiden van een gezonde maaltijd enz... Daarnaast is het ook de taak van het onderwijs om leerlingen basiskennis en sleutelvaardigheden mee te geven zodat ze in staat zijn om met de veelheid aan informatie zinvol om te gaan. Tot de basiskennis behoort o.a. het beschikken over een voldoende ruime woordenschat, zowel in de moedertaal als in minstens twee moderne vreemde talen, het goed kunnen begrijpend lezen, het begrijpen van wiskundige taal, het beschikken over historische referentiekaders... Precies daarom is de school vorig jaar gestart met het project 'parate kennis'. Het is immers niet omdat je nu vlot over informatie kunt beschikken, dat je niets meer 'uit het hoofd' moet kennen. Wie bijvoorbeeld veel te weinig woorden kent, zal veel informatiebronnen gewoon niet kunnen ontsluiten. Wie geen grafieken of tabellen kan interpreteren, heeft niets aan de miljoenen grafieken en tabellen die op het internet te vinden zijn. Het doel van het project 'parate kennis' is er precies op gericht om onze leerlingen de nodige basiskennis mee te geven zodat ze de vlot beschikbare informatie kunnen omzetten naar kennis. Kennis die ze dan kunnen inzetten om problemen op te lossen.

Een school is evenwel niet uitsluitend een leergemeenschap, maar ook een leefgemeenschap. Daarom ben ik heel gelukkig met de vele medewerkers die zich hiervoor inzetten. Ik denk hierbij aan de klasleerkrachten die werken aan een goed leer- en leefklimaat in de klas, aan het SteamTeam dat leerlingen ondersteunt die het even moeilijk hebben, aan de werkgroepen SanIGO, SaftIGO en SportIGO waarover je meer kan lezen in dit nummer van De Graal. Ik denk hierbij ook aan de leerlingen die deel uitmaken van de leerlingenraad en zo helpen bouwen aan de leefgemeenschap SIGO. De school als leefgemeenschap mag echter niet alleen naar binnen gericht zijn, maar moet ook oog hebben voor de wereld buiten de school. Ook op dit vlak zet onze school haar beste beentje voor. Denken we hierbij maar aan 'Sing for the Climate' waar leerlingen en medewerkers enthousiast aan deelnamen. Het resultaat hiervan kan je overigens bewonderen op het World Wide Web... en zo is de cirkel rond.

Mede in naam van de andere leden van het directieteam wens ik jullie, beste lezers van De Graal, een zalige Kerstmis en een hoopvol nieuw jaar.

Hugo Gevaert,
directeur

Voorwoord	1
SANIGO - water	2
Weet wat je eet - 1BR	3
Indamia	4-5
Infrastructuurwerken	6
De eerste schooldag	7
Nieuwe leerkrachten	8-9
Leerkracht in de kijker	10-11
Smartschool	12
In memoriam	13

Mevrouw Alaerts vliegt uit...

door Paul Mortier

Op het eind van dit semester verlaat mevrouw Alaerts de school om te genieten van een welverdiend pensioen.

Mevrouw Alaerts werd op 16 oktober 1951 geboren in Leuven. Ze groeide er op. Liep school in een afdeling van het Paridaensinstituut en maakte aan dezelfde school haar studies secundair onderwijs af. Gerd volgde er de richting Latijn wiskunde. Nadien studeerde ze aan – hoe kan het ook anders? – de KUL voor licentiaat wetenschappen – optie dierkunde. (Want van plantkunde wist ze toen al heel veel.)

Ze trouwde in 1974 en ging met haar man in Kortrijk wonen. De jaren '70 waren moeilijke tijden voor een beginnende leerkracht. Het werk was schaars. Mevrouw Alaerts deed interims in Gijzegem, Diest, Antwerpen enz.. Vaak moest ze dan in de week bij haar ouders in Leuven logeren om op tijd op haar werk te geraken!

In het schooljaar 1977-78 vond ze dan eindelijk een job wat dichterbij huis. Ze gaf les aan het Sint-Martinusinstituut in Koekelare en aan het Sint-Jozefsinstituut in Torhout. Vanaf 1 september 1979 vond ze dan eindelijk de ware schaapsstal en kon ze in het Sint-Godelievecollege terecht waar ze tot op vandaag actief is.

Mevrouw Alaerts is een vrouw die niemand onverschillig laat. In alles wat ze doet, straalt ze een gedrevenheid en enthousiasme uit. Ze is het schoolvoorbeeld van een leerkracht die gepassioneerd is voor haar vak en die passie ook weet over te brengen op haar leerlingen. Ik heb soms het gevoel: bij Gerd is het onmogelijk om niet graag biologie te doen!

Gerd heeft ook een heel scherpzinnige blik. Ze komt stevast voor haar mening uit, ook als die indruist tegen wat een groep denkt. Ze legt haarfijn uit hoe ze ergens over denkt en doet dit met veel respect voor wie er een andere mening op na houdt. Ze probeert de ander te overtuigen met rationele argumenten. Dan komt de wetenschapster in haar naar boven...

Mevrouw Alaerts' lessen zijn pareltjes van didactiek. Als geen ander weet ze de vele wonderlijke levensvormen biologische processen te beschrijven en uit te leggen op een manier die de leerlingen altijd bij zal blijven. Niet alleen haar acteer- maar ook haar tekentalent helpen haar daarbij! Gerd heeft de gave om haar leerstof aanschouwelijk te maken zonder te 'versimpelen'. Dit is alleen topleerkrachten gegund. Iedere begeleider of inspecteur was onder de indruk van het niveau van haar lessen.

Verder heeft ze ook een groot hart voor haar leerlingen en haar collega's. Toen haar collega, mevrouw Doubel, met pensioen ging, was zij de drijvende om van haar laatste les een spetterend huldefeest te maken.

Haar inzet voor het schoolkoor is legendarisch. Talloze keren reisde ze tijdens een vakantiedag van Kortrijk louter en alleen om een repetitie bij te wonen.

Nu wordt het tijd om volop te genieten van de hobby's, het gezin, de kleinkinderen... Het is je van harte gegund, Gerd. Geniet ervan en weet dat we je zullen missen...

Wist je dat ...

- ... alle eerstejaars vorig schooljaar de kans kregen om deel te nemen aan de 'Vredesposterwedstrijd'? Elf- tot dertienjarigen uit heel de wereld kunnen deelnemen aan deze wedstrijd. In verschillende fasen wordt er per land één winnaar gekozen. Acht tekeningen van onze SIGO-leerlingen vielen in de prijzen omwille van hun originaliteit, techniek en expressie. Vijf van deze tekeningen kwamen in de selectieronde van Oost- en West-Vlaanderen terecht. In de laatste ronde koos een jury de Belgische winnaar uit. Robin David, Elke Delanghe, Ine Vantghem, Korneel Maes en Yasmine Vriens werden hiervoor uitgenodigd in Brussel. Daar zagen ze alle winnende tekeningen op een groot scherm en werden ze getrakteerd op een film. De winnende poster voor België ging van hieruit naar Amerika. Jammer dat het verhaal voor de SIGO-tekeningen hier stopte!

- ... mevr. Vileyn het voor elkaar heeft gekregen om het bezinningscentrum Ter Loo te laten ontruimen? Tijdens de bezinning van de derdejaars stak mevr. Vileyn wat kaarsjes aan. Het lont rookte hevig en zo begon het brandalarm loeihard te huilen! Iedereen vluchtte onmiddellijk naar buiten en de brandweer belde op om te weten wat er aan de hand was ... niets dus! Woeps.
- ... de heer Decaluwé voor het eerst in z'n leven 33 km heeft gelopen? Hij komt vaak met de fiets naar school vanuit Sint-Andries (Brugge). Zijn spieren zijn dus wel wat gewoon.
- ... mevrouw Kerckhove haar collega's met keelpijn verwent met een lekkere thee met honing tijdens de pauze?

SIGO sport: wist je dat...

- ... Sportigo on Ice weer een voltreffer was? In vier dagen tijd waren alle plaatsjes ingevuld. Niet minder dan 130 leerlingen waren dus ingeschreven. SUPER!
- ... we met SIGO leerlingen deelnamen aan het loopcriterium van de Middenkust? Milan Denolf, Indra Médard en Christine Danneels behaalden over de vier crossen een gouden medaille. Sarah Batsleer verdiende bij de miniemen meisjes een zilvere! Fien De Corte en Dylan Deschacht maakten het succes compleet met een bronzen medaille. Een dikke PROFICIAT aan alle leerlingen die aan één of meerdere crossen hebben deelgenomen.
- ... leerlingen deelgenomen hebben aan een minivoetbal toernooitje voor miniemen in Oostende? DRIE van de zeven deelnemende ploegen droegen de kleuren van SIGO! SIGO zwart behaalde de eerste plaats, SIGO blauw werd derdes en SIGO zwart behaalde een verdienstelijke vijfde plaats. Proficiat aan de 13 jongens en de 2 meisjes die kwamen meevoetballen!

Knappe koppen van SIGO

Meer en meer studenten doctoreren

door Koenraad Vandenbussche

Meer en meer studenten doctoreren. Af en toe zijn daar ook oud-leerlingen van onze school bij. In de afgelopen maanden promoveerden er verscheidene. Wij vroegen aan twee van hen meer informatie over hun wetenschappelijk werk.

Ann-Sophie Serruys verliet in 2002 het Sint-Godelievecollege. Zij was hier leerlinge wetenschappen-wiskunde (8 uur) en koos voor een opleiding in de biomedische wetenschappen aan de KULAK. Voor haar masterstudie trok ze naar Leuven. Op 26 oktober promoveerde Ann-Sophie tot doctor met een onderzoek dat kan leiden tot het ontwikkelen van nieuwe effectieve anti-epileptica. Veel patiënten kunnen immers niet geholpen worden met de geneesmiddelen die momenteel op de markt zijn.

“Mijn onderzoek paste ik toe op zebrawislarven”, legt Ann-Sophie uit. “We lokten epileptische aanvallen bij die larven uit en probeerden die dan te onderdrukken met anti-epileptica. Het leidde ertoe dat we de bewegingstest in deze larven konden weerhouden als snelle eerste screening om de kwaliteit van een product te beoordelen. Vervolgens probeerden we op de larven medicinale planten uit. Eén plant bleek

een krachtige anti-epileptische werking te hebben. We slaagden er ook in om het actieve bestanddeel te identificeren. Hopelijk is dat de start voor een nieuwe geneesmiddel tegen epilepsie, maar dat moeten we afwachten. Ondertussen ben ik wel op zoek naar vast werk.”

Lennert Tyberghein studeerde in 2003 in onze school af. Ook hij zat in de wetenschappen-wiskunde, maar volgde 6 uur wiskunde. Hij behaalde in Gent het diploma van licentiaat in de

geografie. Daarna volgde hij een manama marine en lacustriene wetenschappen.

Op 27 september 2012 promoveerde hij tot doctor in de wetenschappen, biologie. Zijn onderzoek was een evolutionaire en ecologische studie op zeeieren. Centrale vraag hierbij was welke invloed de evolutie van omgevingsvariabelen waarbinnen een soort kan gedijen, heeft op soortvorming en hoe dit kan leiden tot patronen van biodiversiteit. Een omgevingsvariabele is bijvoorbeeld de zeewatertemperatuur.

“Toen ik uit de middelbare school kwam, koos ik voor geografie, omdat het mij interesseerde”, zegt Lennert. “Mijn doctoraatsverhandeling ligt meer in het verlengde van mijn manama-opleiding. Het leverde mij sinds enkele weken een job op als wetenschapper bij het VLIZ, het Vlaams Instituut voor de Zee, waar ik data verzamel voor andere wetenschappers.”

door Lien Degraeuwe

Ook dit jaar werken we verder aan het gezondheidsbeleid op onze school. Het SanIGO-team werkt immers al enkele jaren aan een gezonder SIGO. Bij het begin van dit schooljaar werden de eerstejaars fruitig onthaald door enkele leerkrachten. De leerlingen kregen informatie over de verschillende activiteiten en acties omtrent ons gezondheidsbeleid. Ze werden daarbij getraakteerd op een gezond stukje fruit, wat natuurlijk in de smaak viel. Ook de ouders konden informatie verkrijgen over het gezondheids- en veiligheidsbeleid op onze school.

Één van de acties van SanIGO is de fruitkaart. Elke woensdagmorgen worden tijdens de pauze de talrijke fruitkaarten bovengehaald waarmee de leerlingen, maar ook de leerkrachten, een stukje fruit kunnen kiezen. Dit schooljaar werden er al zo'n 156 fruitkaarten verkocht aan de leerlingen. Ook onder de leerkrachten loopt de verkoop goed, zo'n 62 leerkrachten kiezen elke week hun stukje fruit. Daarnaast werkt SanIGO ook verder aan het waterbeleid op onze school. Ons streefdoel is om zoveel mogelijk leerlingen water te laten drinken. Veel leerlingen hebben ondertussen al hun weg gevonden naar de waterkraantjes in het nieuwe sanitaire complex om hun flesje met water te vullen.

Water vormt namelijk een essentiële voedingsbron om dagelijks goed te kunnen functioneren.

Niet alleen voldoende water drinken is gezond, daarnaast zorgt een voedzaam ontbijt voor de gezonde start van de dag. Daarover kregen de leerlingen van het vierde jaar in de projectweek van oktober een workshop aangeboden. Via een twee uur durende workshop werd er met de leerlingen in dialoog gegaan om te kijken hoe zij hun ontbijt nemen en welke tussendoortjes zij gedurende de dag zo al verorberen. De leerlingen werkten tijdens deze workshop enthousiast mee en beantwoordden de vragen van de leerkracht. Groot was hun verbazing toen bleek dat vele 'gezonde' tussendoortjes uiteindelijk niet zo gezond bleken te zijn. Daarnaast maakten ze ook kennis met de actieve voedingsdriehoek en leerden ze zo hoe ze op een gezonde manier hun ontbijt kunnen samenstellen, want dit blijft de belangrijkste maaltijd van de dag.

Op vrouwkracht door de wereld

door Kaat Provoost (6A)

Vorig jaar vertrokken mevrouw Vanhee en haar man op wereldreis. Een heel jaar lang reizen en alle mooie plekjes op de wereld bezoeken, maar dan met de fiets. Een hele ervaring waar ik graag het fijne van wilde weten. Ik sprak haar aan en ze wist me prachtige verhalen te vertellen. Ik vond het een heel boeiend verhaal omdat ik toch stiekem ook graag zo'n reis zou maken, want zeg nu zelf, wie niet?

Hoe zijn jullie op het idee gekomen om een wereldreis te maken op de fiets?

We fietsen zeer graag. We hebben elf fietsen thuis, natuurlijk voor ons twee samen. We hebben een fiets voor elk doel. Een mountainbike, een fiets voor op de piste, eentje om naar school te komen... Het is eigenlijk allemaal begonnen bij kleinere reizen van twee dagen tot drie weken per fiets. Daarna komt een droom om eens een wereldreis te maken. Hieruit volgen plannen en uiteindelijk doe je het gewoon. Dit ook dankzij de mogelijkheden die er in België zijn. We konden tijdskrediet krijgen om een jaartje er tussenuit te gaan.

Wat zeiden anderen zoals familie en vrienden ervan als jullie met dit idee afkwamen?

Ze waren meteen enthousiast. Natuurlijk zeiden ze ook dat ze ons zouden missen, maar ze gunnen je het wel. Een jaar gaat snel voorbij. Dankzij mail, skype en onze website kan je ook makkelijker contact houden. Ook kregen we af en toe bezoek van ouders of vrienden.

Zou je het aanraden aan anderen om zulke reis te maken?

Ja, een jaar biedt veel meer vrijheid ten opzichte van enkele weken. Doordat je zo lang weg bent kun je niet veel plannen. Wij hadden ook geen vast plan. Als het regende, dan bleven we. Dit was een regel die we hadden. Ook het aantal nachten om ergens te blijven kies je op het moment zelf. Als we op een plek toch langer wilden blijven dan konden we dat gewoon doen.

Als je het opnieuw zou doen, wat zou je dan anders doen?

Weinig, we zijn zeer tevreden over de reis.

Wat is het vreemdste of uniekste dat jullie meegemaakt hebben?

Een reis op de fiets is zeker uniek. De mensen zijn zeer vriendelijk! Er is elke dag wel iemand die je dag speciaal maakt. Zo kwam er bijvoorbeeld op een dag een oud vrouwtje limoenen brengen. Of enkele

kinderen die beginnen roepen zodra je passeert. De ontmoetingen met alle mensen zijn hartverwarmend.

Wat zijn de voordelen van reizen met de fiets?

We houden wel van de fysieke inspanning. Je bent heel de dag buiten en er is vaak afwisseling tussen toeristische plekken en kleinere dorpjes. Doordat je met de fiets rijdt, ben je ook trager. Hierdoor ontdek je nieuwe plaatsen waar je anders nooit zou stoppen.

Wat heb je het meeste gemist uit België?

Vrienden en familie. Na zes maanden Azië begin je natuurlijk ook het Belgische eten te missen, onder andere de chocolade. China is een heel andere

wereld. Daar verbleven we twee maanden. Er werd geen brood of kaas gegeten. Na een tijdje kregen we echt wel zin in een stukje kaas. En in croissants! In Laos konden we dit eten, zoals in nog andere toeristische steden waar men nog meer westerse producten verkocht.

Wat blijft bij? Wat zijn de mooiste herinneringen?

Elke dag (als we het niet vergeten) kijken we waar we vorig jaar waren. Aan een gewoon jaar zul je vaak het volgende jaar niet veel of geen herinneringen hebben. Doordat dit een heel intens jaar was, blijven veel herinneringen nog bij. Één jaar vakantie en vrijheid, je bent in een totaal andere wereld.

Alle verhalen en foto's van de wereldreis met de fiets zijn terug te vinden op deze blog: www.movingaround.be

In maart is er een diashow gepland met een selectie uit de 15000 gemaakte foto's!

Sing for the climate @ school

door Christine Vandecasteele & Kathleen Bruneel

Op vrijdag 26 oktober was SIGO één van de 752 scholen die luidkeels gezongen hebben voor het klimaat.

In Eernegem werd het verkeer in de voormiddag stilgelegd en keken vele marktgangers richting stadhuis waar onder tromgeroffel onze leerlingen, samen met de leerlingen van de lagere scholen, 'Do it now' zongen. De speelplaats in Gistel werd 's middags ingepalmd door heel wat enthousiaste leerlingen en leerkrachten. Het schoolkoor slaagde er in om velen in de juiste stemming te krijgen. De burgemeesters van Eernegem en Gistel waren ook van de partij. De milieuambtenaar van Gistel legde ons zangvolume vast op 92 dB.

Al dagen op voorhand ging de eigen schoolclip als een lopend vuurtje rond. In een mum van tijd hebben meer dan 8000 mensen de clip bekeken. Intussen werden foto's en filmfragmenten van de leerlingen toegevoegd. Opnieuw het zien waard.

Waarom hebben we gezongen?

Met deze actie beantwoordden we aan de oproep van Nic Balthazar. Samen met 11.11.11 en de Klimaatcoalitie heeft hij de clip 'Do it now' in november voorgelegd aan ons federaal parlement. In het Europees parlement werd alvast een resolutie goedgekeurd om de CO2-uitstoot vóór 2020 terug te dringen tot 30%. Begin december werd de clip

getoond tijdens de internationale klimaatop in Doha. Wereldleiders deden er pogingen om af te spreken hoe de mondiale CO2-uitstoot teruggedrongen kan worden. Het doel is om 'Sing for the Climate' wereldwijd te verspreiden, zodat alle politici op de hoogte zijn van onze klimaatbezorgdheid en maatregelen nemen!

Het blijft niet bij zingen

Onder het motto 'Sigo keert het klimaat' willen we door verschillende acties leerlingen en leerkrachten stimuleren tot een meer milieubewust gedrag. In januari werken we samen met Safetigo tijdens de fietsweek. De actie 'Alles in de juiste bak' staat ook op het menu. Zowel in klas als op de speelplaats zal het selectief deponeren van afval in de juiste afvalbak aangemoedigd worden. Op 'dikketruëndag' zal je van ons horen en in samenwerking met Sanigo organiseren we een waterdag.

Scan de QR-codes om de clips te zien!

Sportigo: sport voor niet-sporters

door Koenraad Vandenbussche

De Sportwerking op onze school wil alle leerlingen bereiken. Onze school mikt daarom niet langer puur op interscholengedreven wedstrijden voor een beperkt aantal leerlingen maar meer op recreatieve sportactiviteiten die ook de niet-sportieve leerling bereiken.

Op school wordt via Sportigo de sportwerking georganiseerd. Sportgangmaker Jan Van den Bergh, gesteund door David Vanbrabander, zet zich in voor deze activiteiten. De voorbije jaren is er een verandering in de sportwerking zichtbaar.

“Vroeger namen ploegen van de school op woensdagnamiddag deel aan allerlei interscholengedreven wedstrijden van SVS (Stichting Vlaamse Schoolliga)”, legt dhr. Van den Bergh uit. “Bedoeling was om zo goed mogelijk te presteren. Als ploegen finales haalden, was dat natuurlijk voor ons ook leuk. Probleem met die manier van werken was echter dat je alleen die mensen bereikte die al bij een sportploeg waren aangesloten, terwijl de niet-sportieven aan de kant bleven staan.”

“Vandaag werken we nog altijd samen met SVS, maar dan vooral in de regio Oostende, waar de georganiseerde sportactiviteiten meer recreatief zijn, zoals dansen of zwemmen. Af en toe organiseren we ook vriendschappelijke wedstrijden met Oostendse scholen. De nadruk ligt echter niet meer op het competitieve.”

“Sinds enkele jaren werken we op school bovendien nauw samen met Sanigo, waarmee we een gezondheidsbeleid uitstippelen. Hoofddoel is nu om de niet-sportieve leerling te bereiken. Met de eigen activiteiten die we op het Sint-Godelievecollege organiseren, mikken we daarom nog meer op het recreatieve. Om iedereen tot deelname te verleiden zoeken we telkens naar de niet voor de hand liggende sporten.”

“Zo trokken we al eens naar Komen om te snowboarden, skiën en paintballen. Een paar keer organiseerden we Sportigo on the Beach met surfen en strandporten. Voor Sportigo on Ice konden we vorig jaar met 135 leerlingen naar Brugge trekken om te schaatsen. We deden ook al mee met de Gordel. Dat zijn stuk voor stuk leuke activiteiten, maar toch is het een hele uitdaging om de jongeren te blijven motiveren.”

“Daarom zijn we blij als er ook leerkrachten initiatieven nemen. Wij kunnen het immers niet allemaal zelf doen. Zo is mevrouw Verhelst op donderdagnamiddag gestart met een loopclub. Deze Sportigo Loopt is een recreatieve bezigheid, waarbij leerlingen in groepjes aan eigen tempo van 15' tot 30' kunnen lopen. Dergelijke initiatieven zijn zeer welkom.”

Sportigo Loopt (foto: K. Vandenbussche)

Je bent gezien...

door Tine Vanhee

Het belang om scholieren een veilig en duurzaam verkeers- en mobiliteitsgedrag aan te leren, is fors toegenomen. Safetigo probeert daar op onze school aan te werken. Safetigo maakt deel uit van het gezondheidsbeleid dat een paar jaar geleden werd opgesplitst in Sanigo, Sportigo en Safetigo. De heer Hoorelbeke, een van de voortrekkers, geeft uitleg.

Het voor de hand liggend doel van Safetigo is de verkeersveiligheid van zowel leerlingen als leerkrachten te bevorderen. Daaraan gekoppeld voert Safetigo ook een CO₂-beleid. Zo worden leerkrachten gestimuleerd om de lokalen regelmatig te verluchten en zo de concentratie van leerlingen te verhogen. Een laatste doel waar aandacht wordt aan besteed, is het middelengebruik.

Het verkeersbeleid bevat een luik preventie en een luik acties. Vele leerlingen hebben in de maanden oktober en november bij aankomst op school gemerkt dat er regelmatig gecheckt werd wie een fluohoesje droeg. Deze actie maakt deel uit van een zichtbaarheidsactie die nog de hele winter loopt. Fluohoesjes verhogen de zichtbaarheid en dus ook de veiligheid sterk. Daarom kregen alle eerstejaars tijdens de onthaaldagen een fluohoes die ze rond hun rugzak kunnen doen. Aan de acties is een prijzenpot verbonden. Zo kunnen 'veilige' leerlingen filmtickets winnen.

Een voorbeeld van preventie is de schoolbereikbaarheidskaart die door leerlingen van de derde graad werd ontwikkeld in het seminarie verkeers- en mobiliteitseducatie. Doel was het opmaken van een veilig schoolroute. Sinds 2012 werkt de school samen met de provincie West-Vlaanderen en werd een algemene fietsroutekaart gemaakt die gratis ter beschikking wordt gesteld aan alle Gistelse scholieren. De schoolbereikbaarheidskaart kan digitaal geraadpleegd worden op de schoolwebsite.

Safetigo wil van de week van 28 januari tot 1 februari een verkeersveilige week maken. Er staan tal van activiteiten op het programma voor alle jaren. Daarenboven wordt een carpoolactie voor de leerkrachten op touw gezet. Voor de leerlingen wordt een fietspool georganiseerd.

Verkeersveiligheid is een thema dat zeker tijdens de donkere wintermaanden erg belangrijk is. Safetigo hoopt met alle acties en preventie leerlingen en hun ouders bewust te maken van hun kwetsbaarheid in het verkeer en wil tonen hoe ze daar iets kunnen aan doen.

Het hek is van de dam Waarom de school een hekken kreeg...

door Paul Mortier

Leerlingen stellen bij ludieke acties die ze voeren (100-dagen, vrij podium...), scholen graag voor als gevangenen. Op het eerste gezicht zou je kunnen stellen dat onze school hard zijn best gedaan heeft om die kwalijke reputatie wat te verstevigen... Niets is echter minder waar: we willen - net als vroeger - een open en hartelijke school zijn.

Waarom dan een hekken plaatsen? Omdat er teveel klachten waren over vandalisme, fietsendiefstal, hondenpoep, foutparkeerders enz... Ouders klopten geregeld bij de directie aan omdat de fiets van kindlief gestolen of beschadigd was. Vaak gebeurde dit tijdens de lessen. Het is evenwel onmogelijk om daar permanente bewaking te voorzien. We installeerden er camerabewaking, maar ook dit was geen alleenzalmakende oplossing.

Het hekken blijft 's morgens, 's middags en 's avonds een tijdlang geopend zodat leerlingen en leerkrachten ongestoord het schoolterrein kunnen opwandelen. Jawel! 'Wandelen', want tijdens de drukke in- en uitstroom van leerlingen mag er niet meer gefietst worden. In het begin was dat wat vervelend, maar voor- en tegenstanders van de maatregel stippen aan dat het verkeer veel rustiger, ordevoller en dus veiliger verloopt.

Leerlingen vragen soms wat ze moeten doen als ze na bv. een dokters- of orthodontiebezoek later op school arriveren? Dan staan ze inderdaad voor een gesloten poort. Ze hebben echter twee mogelijkheden om binnen te geraken:

- 1 ze plaatsen hun fiets in het fietsenrek vóór het schoolgebouw en gaan te voet binnen door ingang C;
- 2 ze rijden met de fiets de Stampaerthoekweg en de Bosdreef in en nemen het pad om het schoolterrein te betreden.

Veel succes!

Gistel zingt: SIGO deed mee

Koornieuws

door Patrick Vandenabeele

Naast vieringen en concerten draagt het Sigokoor ook even graag haar Gistelse en Eernegemse stem(men) bij op andere optredens of evenementen. Zo organiseerde Rotary Gistel op vrijdagavond 16 november 2012 het "Gistel zingt"-gebeuren in C.C. Zomerloos in samenwerking met "Vlaanderen zingt". Bedoeling was dat de aanwezige massa, jong en oud, groot en klein, samen uit volle borst en luidkeels een wijde keuze nationale en internationale "evergreens" of meezingers liet weerklinken. Wellicht een initiatief dat in deze tijd te weinig aan zijn trekken komt, maar wel wonder boven wonder op zulke momenten voor de nodige samenhang en plezier zorgt. Als het kwelen dan nog de plaatselijke (jeugd)verenigingen een duwtje in de rug en een hart onder de riem wil geven/steken, kan zoiets helemaal

niet meer stuk. Hoewel in oorsprong enkel gevraagd voor een tiental deuntjes, loodste dirigent Frieda uiteindelijk haar vijfendertig keurig uitgedoste koorleden op het podium toch doorheen het hele repertoire van 37 songs. Samen met een bekende radiopresentator, de vele gelegenheidszangers en het publiek werd de zaal compleet overhoop gezongen en werd het een groot zangfestijn. Over het feit of er de volgende dag bij iedereen nog voldoende stem overbleef, blijven we het antwoord schuldig.

Een cadeautje uit Eernegem

door Julie Ameel

De speurtocht naar het ideale kerstcadeau is elk jaar een hels karwei. Om iedereen wat op weg te helpen, kwamen de leerkrachten in samenspraak met de leerlingen van 2 BVL tot een fonkelnieuw project: de verkoop van geschenkpakketten in de eindejaarsperiode. Het doel van dit prille project is de leerlingen dichter brengen bij de dagdagelijkse situatie. Het project leunt aan bij vele onderwijsvakken: ze leren kopen en verkopen. De leerlingen maken kennis met belangrijke begrippen: winst, omzet, ... Ze krijgen gevoel voor esthetiek bij het samenstellen en schikken van de pakketten. Tot slot maakt BVL kennis met bepaalde handelingen tijdens het verpakken. De uiteindelijke winst van de pakketten wordt gebruikt om de vele activiteiten financieel te ondersteunen.

Alle leerlingen in Eernegem werden aangespoord om de pakketten te verkopen. Om de verkoopszin en motivatie van de leerlingen aan te sterken, wordt per klas de beste verkoper in de kijker gezet met een beloning. Als dat niet mooi is!

De brief werd niet enkel onder de leerlingen verspreid. Ook het voltallige lerarenkorps werd warm gemaakt om de pakketten te kopen. Voorlopig waren vele reacties positief!

We hopen op een goed eindresultaat. Alvast heel erg bedankt aan iedereen die onze leerlingen steunde!

De leerlingen van 2 BVL met mevrouw Demuylder

Ons koor steunt Vietnam

door Paul Mortier

Jaren geleden adopteerden de heer en mevrouw Finaut Léan en Hoan die toen allebei in een Vietnamese weeshuis verbleven. Inmiddels zit Léan bij ons in het 2de jaar. Vorige zomer maakte het gezin de reis van hun leven. Ze gingen terug naar Vietnam. Intussen had het schoolkoor door allerlei liefdadigheidsacties te organiseren € 1500 ingezameld die het gezin aan goede doelen kon spenderen.

Het oorspronkelijke weeshuis waar Léan en zijn broer verbleven, bestaat niet meer. Ze moesten dus op zoek naar andere hulpverlenende instellingen. Eerst kwamen ze terecht bij 'Children's Hope in Action' een instelling die zorg draagt voor mensen die van generatie op generatie gehandicapt zijn ten gevolge van de ontbladeringsbommen die de VS tijdens de Vietnamoorlog gooiden.

's Anderendaags trok het gezin naar een soort school van dezelfde organisatie. Hier verbleven verlaten kinderen. De directeur wou het gespendeerde bedrag gebruiken om schooluniformen aan te kopen. Maar dit voornemen botste op een njet van Léan. Die eiste dat het aan sanitair en bedden voor de kinderen zou

gespendeerd worden.

Intussen ontmoette Léan ook een vriend met wie hij in het weeshuis verbleef. Het werd een ontroerend weerzien. Via die jongen kwamen de Finauts een 3de project op het spoor: een bejaardentehuis. De overheid houdt zich bezig met de gebouwen maar geeft geen werkingsmiddelen. Het gezin zag er schrijnende toestanden. Iemand gaf hen de tip om geen geld te schenken omdat de directeur van de instelling dit voor zichzelf zou houden. Dan maar een supermarkt ingedoken en een minibusje vol met rijst en noedels volgestouwd en naar het rusthuis gereden!

Terug aangekomen in de hoofdstad Hanoi steunde het gezin een project voor daklozen. Ze schonken er dekens en muskietennetten.

Conclusie van mevrouw Finaut: we hebben hier veel te veel. In Vietnam spelen de kinderen met stokjes en steentjes...

Ouder in de kijker Claudine Huys werkt voor de VRT

door Joke Bogaert

Claudine is de mama van Kjell (4 C), Jarne (1G) en de tweeling Sita en Seppe (lagere school). Op 6 december werkte ze precies 25 jaar 'achter de schermen' bij de VRT, een job die ze nog steeds met hart en ziel doet.

Tijdens haar opleiding aan het H.R.I.T.C.S. (Hoger Rijksinstituut voor Cultuurspreiding, het huidige RITS) leerde Claudine alles wat met tv, film en toneel te maken heeft, van camerawerk, tot klank, montage, opnameleiding ...

"Hoe ben je dan na je studies bij de VRT beland?", vraag ik.

"De groep waarmee ik afstudeerde, kreeg de kans om 1 jaar, als een soort extra stage, bij de toenmalige BRT mee te draaien. Die termijn liep normaal af in december '88, maar omdat VTM van start ging op 1 februari '89 en veel BRT-mensen de overstap naar VTM maakten, ben ik kunnen blijven. Ik ben VTM en al die 'overlopers' dus héél dankbaar (lacht).

"Waaruit bestaat je job precies?"

"Als regieassistente ben ik een echt manusje-van-alles. Bij de opnames van een fictiereeks bijvoorbeeld zoek ik na het ontleden van het scenario locaties, gastacteurs, figuranten ... Na het filmen help ik mee met de montage van de beelden... Ik creëer echt mee het programma. Iets op tv brengen is mijn 'dada'. Zo'n fictiereeks van 13 afleveringen na vaak een jaar voorbereiding afgewerkt op tv zien, is mijn grootste voldoening.", vertelt ze.

"Aan welke programma's heb je zoal meegewerkt?"

"Ik heb 7 jaar 'Samson en Gert' gedaan, voor Studio 100 bestond. Danny Verbiest (de stem van Samson) en Koen Crucke (de legendarische Alberto Vermicelli, alias 'meneer Spaghetti'), vond ik sympathieke mannen. Ik heb 3 jaar mee 'F.C. De Kampioenen' gemaakt. Nu doe ik o.a. 'Ook getest

op mensen' met Marcel Vanhilt' en de televisiequiz 'De Canvascrack' met Herman Van Molle. Twee heel professionele presentatoren, een plezier om mee samen te werken! Maar het leukste project (tot nog toe) was de komische jeugdsitcom 'W817', omdat er zo'n fijne mensen in acteerden. Jonge, gedreven acteurs/actrices (een aantal pas afgestudeerd) zoals Jenne Declair (zoon van), Kader Gürbüz en Britt Van Der Borgt...

"Wat was het meest beklievende moment in je carrière?", wil ik tot slot nog weten.

Het emotionele afscheid van 'F.C. De Kampioenen' na 22 jaar ... Iedereen was ontroerd na de laatste opnames, de acteurs, maar ook de regisseur, de opnameleiding, mensen van de klank, kostuum, make-up ... Heel triest ...